

Φαίνεται ὅτι ἔζη ἔτι περὶ τὸ ἔτος 1350. Ἐτελεύτησε δὲ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Ἰσαάκ(β). Πλὴν τοῦ Συντάγματος κατὰ στοιχεῖον, ἐν ᾧ ἐλέγχει παρέργως τὰς λατινικὰς καινοτομίας, συνέγραψεν ἰδίᾳ κατὰ Λατίνων 1) Ἐν ἐκτεταμένον σύγγραμμα, ὅπερ σώζεται ἀνέκδοτον ἐν διαφόροις βιβλιοθήκαις τῇ ἐπιγραφῇ „Ἐλεγχοὶ τῆς πλάνης τῶν Λατίνων“. Τρία κεφάλαια ἐκ τοῦ δευτέρου βιβλίου τοῦ πονήματος τούτου ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Δοσιθέου ἐν Τόμῳ Καταλλαγῆς σελ. 441—455. 2) Περὶ τῆς ἐκπορευσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἐπέμφθη τῷ θεῖῳ τοῦ βασιλέως Σεργίντελεν (sic) Ζινιάνῳ. Ἀντίγραφον τοῦ οὐπω ἐκδοθέντος πονήματος τούτου σώζεται ἐν τῇ τῆς Μόσχας βιβλιοθήκῃ ὑπ' ἀριθμὸν 208. 3) Λόγον περὶ ἀζύμων. Ἀντίγραφον τοῦ λόγου τούτου, οὗ μνεῖαν ποιεῖται ὁ Ἀλλάτιος contra Creyghton σελ. 430 καὶ 434, σώζεται ἐν τῇ αὐτῇ βιβλιοθήκῃ ὑπ' ἀριθμὸν 150.

Βαρλαάμ μοναχός, Καλαβρός, ἤρχμαζε περὶ τὸ ἔτος 1340, ἦκε δ' ἐξ Ἰταλίας εἰς τὸ Βυζάντιον ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀνδρονίκου τοῦ νέου. „Μοναχός τις, λέγει ὁ Καντακουζηνός, ὀρμώμενος ἐκ Καλαβρίας τοῖς Λατίνων ἤθεσι καὶ νόμοις ἐντραφεῖς, ὄνομα Βαρλαάμ, ἄλλως δὲ νοῆσαι τε οὕτως καὶ τὰ νοηθέντα ἐξηγήσασθαι ἰκανώτατος, καὶ τὰ Εὐκλείδου καὶ Ἀριστοτέλους καὶ Πλάτωνος ἐκμελετήσας καὶ διαβόητος περὶ ταῦτα ὄν, ἐπὶ κακῇ τῇ Ῥωμαίων ἐπεδήμησε βασιλείᾳ. Πολλῶν γὰρ ἐπέπλησε καὶ μεγάλων στάσεων εἰρήνην ἄγουσαν τὴν ἐκκλησίαν. Ὑποκρινάμενος γὰρ τὰ Λατίνων ἀποσεῖσθαι, λόγους τε συνεγράφετο κατ' αὐτῶν καὶ ἀπεδείκνυε λογικῶς περὶ τὴν πίστιν σφαλομένους, καὶ τοῖς ἡμετέροις ἔχαιρεν ἤθεσι καὶ νόμοις, καὶ ὅλως σαφεῖς ἐδόκει παρέχεσθαι τὰς ἀποδείξεις τοῦ κατεγνωκέναί

(α) Χειρόγρ., Μόσχας ὑπ' ἀριθ. 277.

